

Ansgard Ole Olsen: «Tempo», 1999, stål og billakk. Innkjøpt av norske kunsthåndverkeres fond til Vestlandske Kunsthåndverkmuseum.

form av en «ready-made» som er nærmest identisk med de gamle trillebårenes i fotografiene. Med sin lave, flate utforming er dette arbeidet beslektet med den eldste typen trillebårer, en slags «urtype», og fungerer dermed godt som utstillingens anslag.

I *Gul mobil* og *Tempo* er det formale slektskapet mindre tydelig, men likevel tilstede, gjennom hjul og antydninger til håndtak. Begge er abstraherte former hvor de krumme, elegante og djerve linjene munnner ut i en spiss som gir en retning oppad. De tynne stålplater er dekket med flere lag billakk. Både den utsøkte formen, fargene og den polerte overflaten utstråler fart og dynamikk. Samtidig oppstår assosiasjoner til prosjektiler og raketthoder. Dette gjelder i særlig grad den orange *Tempo* som har et urovekkende, nesten aggressivt uttrykk. Her berøres et vidt assosiasjonsfelt, med referanser til trillebåren som et primitivt arbeidsredskap og vår tids høyteknologiske modernitet og galskap. I de øvrige arbeidene er ikke denne spennvidden tilstede. I *Rød løper* og *Proletar prominens* antyder tittel og bruk av fargene rødt og blått et politisk innhold som ikke er å finne i selve formen. Dessuten virker den noe umotivert i det førstnevnte arbeidet.

I *Gul mobil* og *Tempo*, utstillingens beste og mest markante arbeider, ligger derimot meningspotensialet i formen og de assosiasjoner den gir. De er i mindre grad avhengig av den fortolkningsrammen som kunstneren legger opp til gjennom bruken av fotografiene. Et grep som riktig nok forsterker et intendert budskap, men som samtidig medfører en fare for overtydeliggjøring. Man risikerer dermed at referanserammen i større grad styrer publikums opplevelser i stedet for at gjenstanden og selve formen danner utgangspunkt for betraktninger og refleksjoner.

Frank Falch

MANIFESTERT TID

Bente Knudsen Sanden, tekstilskulpturer
RAM galleri
17. april – 23. mai 1999

Gjennom møysommelige og tidkrevende arbeidsprosesser kapsler Bente Knudsen Sanden (f. 1959) inn tiden. I monumentale tekstilarbeider manifesterer hun tid, ro og en opprinnelighet, nedlagt i teknikk, tradisjon og uttrykk. I alle de seks skulpturene av tekstil hun viser i Oslo har hun benyttet laminering – en prosess der hun med bomullslerret og en kritt/lim blanding bygger arbeidene trinn for trinn over en form av isopor eller dreide elementer i opptil 25 lag. Det er formens størrelse som avgjør hvor mange lag som skal til for å sikre stabilitet. Noen av arbeidene er overflatebehandlet med voks, og gjengs for alle er at fargene er tekstil, mens det hvite er pigment. I galleriet er utstillingen i seg selv en installasjon, der lys og skygge bygger opp under formene.

De monumentale formene, fire av dem, leder tanken hen på larver, pupper, noe i forandring, på vei over til noe annet, samtidig som det organiske og opprinnelige er nedlagt i dem. Og de er sårbare, i overflaten, som hud. Ta for eksempel *Du bærer det med deg* der stoff-knopper er snurpet sammen og tredd gjennom den laminerte overflaten av bomullslerret og lim/kritt. Som utvekster på hud, på skall, det er noe som sprekker opp; det er vakkert og frastøtende i sin sanselige stofflighet.

I *Langs en sti*, som Norsk kulturråd har kjøpt inn, er skulpturens ytterste lamineringslag et gammelt orienteringskart fra krigens dager. Kartet fra kunstnerens hjemtrakter, Vegårdshei, er fotografisk overført til herrelommetørklær. Arbeidets puppe/larve-form understrekes ved et par «vinger», laget av gammel plysj – fra et bedehus. Slik baker kunstneren inn betydningsfulle elementer for seg og for publikum, mens larve-formen bryter med de gjengse assosiasjonene og gir arbeidet en uventet karakter.

Slektskap er en installasjon av hylsterlignende former montert på fem vakkert smidde og malte jernstenger, er resultat av den samme møysommelige lamineringsprosessen over dreide trepuller. Formene skjæres fra hverandre og limes sammen igjen. Alt dette arbeidet ligger innbakt i formene, som et slags «tanke-depot» fylt av prosessen forut for resultatet. Ikke minst i en tid der ting skal gå fort, både kunst og kommers, blir det tidkrevende, tyngden av tid, en verdi som veier tungt i det kunstneriske uttrykket.

Det taktile er viktig, ikke minst i et arbeid som *Himmel uten stjerne*, der brettet stoff og sisaltau bygger strukturen i flaten, en flate som gis dramatisk liv ved gjentatte innfarginger av

Bente Knudsen Sanden: «Langs en sti», 1999.
Foto: Alf Georg Dannevig.

primærfarger og en sammenstilling av korsformer. En laminert hvit og svulstig gardinstanglignende overliggende bryter med det strenge og dramatiske uttrykket, og svekker dermed kraften i arbeidet. For øvrig det eneste minus jeg finner på denne meget sobert gjennomførte utstillingen som generøst åpner for vide tolkninger – uten å legge hemmende føringer på publikum.

Bente Knudsen Sanden utforsker grensene mellom forskjellige kunstneriske teknikker. Stadig med ett ben i den urgamle tekstilhistorien beveger hun seg langt innenfor den tradisjonen som kalles *Art Fabric*. Kjent for objekter og installasjoner bygget opp av tekstilt materiale, sto denne tradisjonen sterkt i USA på 70- og 80-tallet, og den har fortsatt mange utøvere.

Anne Schæffer

VARIASJONER OVER EN PASJON

Ingrid Aarset: *Pasjonsblomsten*,
stofftrykk på lin og silke
Kunstnerforbundet 24. april – 23. mai 1999

Pasjonsblomsten (*Passiflora caerulea*) er tema for Ingrid Aarsets utstilling av stofftrykk på lin. Nærmest en lidenskap har denne symbolfylte blomsten, hvis navn assosieres med Kristi lidelsehistorie og uttrykk med science fiction og eksotisme, blitt for kunstneren. I seks lange og smale flater (300 x 70/90 cm) med rapporterte mønstringer varierer hun tema. Pasjonsblomsten avfotografes og fragmenteres i ulike komponenter via datateknikk – settes sammen og over-